

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10CdoVP/10/2026
Identifikačné číslo spisu:	7221208842
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Mario Dubaň
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7221208842.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ing. U. U., narodeného XX. H. XXXX, V., Y. XX, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s.r.o., Košice, Južná trieda 28, proti žalovanému Mestu Košice, Košice, Trieda SNP 48A, IČO: 00691135 o zaplatenie peňažnej náhrady za držbu a užívanie pozemkov, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-42C/39/2021, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2025 sp. zn. 11Co/147/2024, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice rozsudkom zo 4. apríla 2024 č.k. K2-42C/39/2021-185 (ďalej len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 750 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 12. decembra 2021 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok III.).

1.1. Súd vec právne posúdil podľa § 2 ods. 1 prvej vety, § 2 ods. 2 a § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky, a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 66/2009 Z. z.“). Keďže predchádzajúcimi právoplatnými rozhodnutiami Okresného súdu Košice II vo veciach sp. zn. 44C/19/2020 a 45C/35/2017 bola žalobcovi priznaná opakovaná náhrada za držbu a užívanie pozemkov vo vlastníctve žalobcu, nachádzajúcich sa pod stavbou pozemnej komunikácie na Sídlišku KVP - S. C. (III/050192), za obdobie od 01. novembra 2017 do 31. októbra 2020, podstatná právna otázka sporu už bola vyriešená so záverom, že žalobca má nárok na opakovanú náhradu.

Súd preto žalobcovi priznal náhradu za nútené obmedzenie vlastníckeho práva aj za obdobie od 1. novembra 2020 do 31. októbra 2021.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 30. septembra 2025 sp. zn. 11Co/147/2024 na odvolanie žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zmenil tak, že

žalobu zamietol, odvolanie proti výroku II. odmietol a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.1. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil prejudiciálne účinky rozsudkov Okresného súdu Košice II vo veciach sp. zn. 44C/19/2020 a 45C/35/2017. Uvedenými rozsudkami bolo síce konštatované, že peňažný nárok podielového spoluvlastníka predmetných pozemkov na náhradu za výkon práva žalovaného vyplývajúceho z vecného bremena držať a užívať sporné pozemky zriadeného zákonom č. 66/2009 Z. z. je nárokom opakovaným, avšak tieto rozhodnutia nemohli zakladať legitímne očakávania žalobcu na rovnaké rozhodnutie aj v tejto veci. Zdôraznil, že rozhodovacia prax okresných aj krajských súdov sa v nadväznosti na určujúcu judikatúru najvyšších súdnych autorít medzičasom zásadne zmenila a ustálila na právnom názore, že za vecné bremeno podľa zákona č. 66/2009 Z. z. sa poskytuje jednorazová náhrada. Keďže súd prvej inštancie priznal žalobcovi náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva vo forme opakovanej náhrady, jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho názoru. Odvolací súd preto, aj so zreteľom na námietku premlčania vznesenú žalovaným, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol. V zvyšnej časti odvolanie odmietol ako podané subjektívne neoprávnenou osobou podľa § 386 písm. b) CSP. O nároku na náhradu trov celého konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodňoval ustanoveniami § 420 písm. b) a písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) písm. b) CSP. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) skúmal najskôr, či sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania (§ 161 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP) a zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené.

5. Podľa § 438 ods. 1 CSP na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 161 ods. 1 a ods. 2 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej. Procesné podmienky sú také predpoklady, ktoré musia

byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ civilného konania, čím je vyššie citované zákonné ustanovenie primerane aplikovateľné i na predmetné dovolacie konanie.

8. Po preskúmaní spisu v čase rozhodovania o predmetnom dovolaní žalobcu dovolací súd zistil, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom z 9. júna 2026 sp. zn. I. ÚS 736/2025 vyslovil porušenie základného práva žalobcu vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/8/2024 z 23. septembra 2025 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/147/2024 z 30. septembra 2025 (dovolaním napadnutý rozsudok) a zároveň tieto rozsudky zrušil a veci vrátil Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

9. Dovolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že hoci Civilný sporový poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky konania sú také vlastnosti, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania. Cieľom podaného dovolania bolo, aby dovolací súd po preskúmaní veci zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu.

10. Dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu bolo nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zrušené, čím v čase rozhodovania dovolacieho súdu stratilo v spojení s objektívnou právnou skutočnosťou účinky, čím zanikol cieľ dovolacieho prieskumu a dovolací návrh žalobcu stratil opodstatnenie. Najvyššiemu súdu tak neostalo iné ako dovolacie konanie zastaviť (§ 161 ods. 2 v spojení s § 438 ods. 1 CSP).

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.